

REGLUR

um lausafjárhlutfall innlánsstofnana af innlendum skuldbindingum.

Bankastjórn Seðlabankans hefur, að höfðu samráði við bankaráðið, ákveðið eftirfarandi reglur um lausafjárhlutfall innlánsstofnana skv. 4. og 5. mgr. 8. gr. og 41. gr. laga um Seðlabanka Íslands nr. 36/1986, sbr. lög nr. 11/1989, sbr. ennfremur 4. og 5. mgr. 19. gr. og 70. gr. reglugerðar fyrir Seðlabanka Íslands nr. 470/1986, með áorðnum breytingum.

1. gr.

Reglur þessar taka til viðskiptabanka og sparisjóða svo og annarra stofnana og félaga, sem heimilt er lögum samkvæmt að taka við innlánnum frá almenningi til geymslu og ávöxtunar, sbr. 6. gr. laga nr. 36/1986.

2. gr.

Innlánsstofnanir skulu eiga laust fé eins og það er skilgreint í 3. gr. sbr. 5. gr., að lágmarki 12% af ráðstöfunarfé eins og það er skilgreint í 4. gr.

3. gr.

Með lausu fé er átt við eftirfarandi liði, enda sé upphaflegur lánstími/binding þeirra lengst til 3ja mánaða, sbr. þó 3., 8. og 9. tl.:

1. Innstæður í íslenskum krónum á óbundnum reikningum í Seðlabanka.
2. Innlendir peningar í sjóði.
3. Ríkisvixlar og mótvirði endurhverfra ríkisvixlaviðskipta. Mótvirði vegna endurhverfra ríkisvixlakaupa skal talið til eignar en mótvirði endurhverfrar ríkisvixlasölu til frádráttar.
4. Innstæðubréf í Seðlabanka og mótvirði endurhverfra verðbréfakaupa með innstæðubréf Seðlabanka.
5. Vixillán í Seðlabanka til frádráttar.
6. Óbundin nettóstaða í íslenskum krónum gagnvart innlendum innlánsstofnunum en með nettóstöðu er átt við innstæður eða aðrar kröfur að frádregnum skuldum. Innstæður eða aðrar kröfur á innlánsstofnanir teljast því aðeins með lausu fé að þær hafi verið tilkynntar jafnóðum til Seðlabankans og gefin hafi verið skýrsla um skiptingu þeirra eftir innlánsstofnunum í lok mánaðar og að meðaltali í mánuðinum.
7. Skuldir umfram kröfur á innlendar innlánsstofnanir sbr. 6. tölulið koma þó ekki til frádráttar lausu fé, enda séu þær ekki hærrí en 3% af ráðstöfunarfé sbr. 4. gr. og þær hafi verið tilkynntar jafnóðum til Seðlabankans og gefin hafi verið skýrsla um skiptingu skuldanna eftir innlánsstofnunum í lok mánaðar og að meðaltali í mánuðinum.
8. Nústaða gjaldeyrisjafnaðar (jákvæð eða neikvæð), sbr. 2. gr. reglna Seðlabankans um gjaldeyrisjöfnuð, nú frá 1. júlí 1997.
9. Húsbref, húsnæðisbref og skuldabref útgefin af ríkissjóði, skráð á Verðbréfafingi Íslands, og mótvirði endurhverfra viðskipta með slík verðbréf. Mótvirði vegna endurhverfra verðbréfakaupa skal talið til eignar en mótvirði endurhverfrar verðbréfasölu til frádráttar. Hrein eign samkvæmt framansögðu að fjárhæð allt að 2¹/₂% af ráðstöfunarfé sbr. 4. gr. auk 60% slíkrar eignar umfram 2¹/₂% af ráðstöfunarfé.

4. gr.

Með ráðstöfunarfé í reglum þessum er átt við niðurstöðutölu efnahagsreiknings innlánsstofnunar samkvæmt mánaðarskýrslu til Seðlabankans, að meðtöldum tekjum en að frádregnum eftirfarandi efnahags- og rekstrarliðum:

1. Gengisbundnar skuldir.

Með gengisbundnum skuldum er ekki átt við fé sem verðtryggt er miðað við svo nefnt reikningsgengi t.d. fé á gengisbundnum krónureikningum.

2. Skuldir í íslenskum krónum við bindiskyldar lánastofnanir sbr. 2. gr. reglna Seðlabankans um bindiskyldu, nú frá 1. júlí 1997.

3. Afskriftareikningur útlána.

4. Eigið fé og víkjandi lán.

5. Gjöld.

6. Viðskiptareikningur höfðuðstöðvar/útibús.

Þessi liður myndast vegna innbyrðis viðskipta innlánsstofnunar, t.d. viðskipta útibúa við höfðuðstöðvar. Þegar efnahagsreikningar allra rekstrareininga bankans eru lagðir saman á að koma fram sama fjárhæð slíkra viðskipta á eignahlið og skuldahlið. Séu fjárhæðirnar ólíkar, vegna rangrar bóknunar, er hér í 5. tl. átt við lægri fjárhæðina.

5. gr.

Seðlabankinn reiknar út hlutfall lauss fjár af ráðstöfunarfé sbr. 2. - 4. gr. Útreikningur skal byggja annars vegar á meðalstöðu lausafjárliða í mánuðinum, sbr. 3. gr., sé hún fyrirliggjandi og hins vegar á stöðu annarra liða, sbr. 3. og 4. gr., samkvæmt mánaðarskýrslu frá næstliðnum mánaðamótum. Meðalstaða gjaldeyrisjafnaðar skv. 8. tl. 3. gr. skal þó reiknuð eins og lýst er í 5. gr. reglna um gengisbundnar eignir og skuldir innlánsstofnana, nú frá 31. mars 1989.

Útreikningur meðalstöðu, sbr. 1. mgr., skal miðast við 30 daga í hverjum mánuði, þannig að síðasti dagur almanaksmánaðar reiknast ávallt sem 30. dagur mánaðar.

6. gr.

Viðurlög reiknast af þeirri fjárhæð, sem á vantar að meðaltali í tvo undangengna mánuði hverju sinni, sbr. útreikninga skv. 5. gr. fyrir sömu mánuði, þ.e. þann mánuð sem útreikningur lausafjórhlutfalls tekur til og næsta mánuð á undan. Viðurlögin skulu samsvara 1/12 hluta meðaltals ársávöxtunar nýrra almennra útlána viðskiptabanka og sparisjóða, eins og Seðlabankinn auglýsir það hverju sinni, skv. 2. mgr. 10. gr. laga nr. 25/1987 með síðari breytingum.

7. gr.

Viðurlög skv. 6. gr. skulu greiðast til Seðlabanka 20 dögum eftir hvert útreiknings tímabil sbr. 5. gr.

8. gr.

Vanræki innlánsstofnun að skila mánaðarskýrslu til Seðlabankans innan þeirra tíma marka, sem gildandi reglur um bindiskyldu innlánsstofnana kveða á um, getur útreikningur skv. 5. og 6. gr. byggst á stöðu efnahagsliða skv. síðustu mánaðarskýrslu hlutaðeigandi stofnunar.

9. gr.

Reglur þessar gilda fyrst í ágúst 1997 við uppgjör lausafjórhlutfalls vegna júlí 1997. Þar með falla úr gildi reglur um lausafjórhlutfall innlánsstofnana af innlendum skuldbindingum frá 23. september 1996.

Reykjavík, 1. júlí 1997.
Seðlabanki Íslands,

Birgir Ísl. Gunnarsson.

Eiríkur Guðnason.